

Міністерство освіти та науки України
Прокуратура Тернопільської області
Тернопільський національний економічний університет
Юридичний факультет

КОНКУРСНА РОБОТА

на тему:

**«Шляхи підвищення ефективності роботи
прокурорів»**

Виконав:

Студент групи ПР-41

Окаринський Мар'ян

Тернопіль – 2017

В сучасних умовах нашого світу важливим фактором стабільності в суспільстві є рівень довіри громадян до органів влади. Одним з таких органів є прокуратура, яка здійснює встановлені Конституцією України функції з метою захисту прав і свобод людини, загальних інтересів суспільства та держави.

Основним елементом ефективного і успішного виконання завдань покладених на прокуратуру є діяльність прокурорів, яка потребує внесення змін.

Пропонуються наступні 7 кроків до покращення роботи прокурора.

1. Важливість координаційної функції в діяльності прокурора.

Важливою є проблема щодо ефективності здійснення прокурором координаційної функції для протидії злочинності. Законодавством встановлено, що контроль за координаційними діями керівників правоохоронних органів у боротьбі зі злочинністю покладено на органи прокуратури України. Зазначена функція реалізується проведенням координаційних нарад правоохоронних органів, основним завданням якої є планування і розробка спільних заходів для боротьби зі злочинністю та контроль за їх виконанням, а також міжвідомчих нарад з питань додержання законності за участю контролюючих органів, інших органів виконавчої влади та місцевого самоврядування. Проблема полягає у недостатності здійснення контролю прокурорів за виконанням рішень координаційних та міжвідомчих нарад. Статистика чітко вказує, що у разі професійного підходу і практичної реалізації наглядових та координаційних повноважень органів прокуратури, кількість окремих видів злочинів зменшується, а якісний підхід до наданих законодавством повноважень позитивно впливає на стабілізацію криміногенної ситуації в регіоні.

Я вважаю, що координаційна функція є ключовим елементом для протидії злочинності, тому прокурорам слід ретельно відноситися до проведення контролю координаційних нарад правоохоронних органів. Також, координація передбачає узгодження дій не лише щодо виявлення та розкриття, а й щодо запобігання злочинам, усунення причин та умов, що їм сприяють.

Отже, питання належної координації дій правоохоронних і контролюючих органів потребує посиленої уваги прокурорів.

2. Створення рекомендаційного підрозділу для вдосконалення роботи новопризначених прокурорів місцевої прокуратури.

Відповідно до ст. 27 Закону України «Про прокуратуру» вимогами, які висуваються до кандидатів на посаду прокурора місцевої прокуратури є такі: громадянин України, який має вищу юридичну освіту, стаж роботи в галузі права не менше двох років та володіє державною мовою.

Новопризначені прокурори здатні припускатись помилок в питаннях: прийняття рішень в екстремальних ситуаціях; вміння аргументувати і робити оціночне порівняння; порівнювати недоліки різних варіантів розвитку подій і ситуацій; оцінювати їх відповідність поставленій меті тощо. Аби суттєво зменшити ряд цих недоліків, потрібно створити на базі органів прокуратури місцевого рівня підрозділ висококваліфікованих працівників, які будуть займатися наставництвом для новопризначених прокурорів і мати довготривалий досвід роботи на посаді прокурора.

3. Законодавче закріплення максимальної кількості прокурорів.

Актуальною є проблема не визначення максимальної кількості прокурорів у Генеральній прокуратурі, місцевих та регіональних прокуратурах. На разі немає точної статистики, скільки співробітників працює в органах прокуратури.

Закон України «Про прокуратуру» не містить норму про максимальну кількість прокурорів у Генеральній прокуратурі, місцевих та регіональних прокуратурах. У той же час це можна було б зробити, встановивши коефіцієнти в залежності від кількості населення на території, яка підвідомча певному органу прокуратури.

4. Важливість розгляду прокурором звернень громадян.

Фактором стабільності в державі є рівень довіри громадян до органів влади.

Одним із видів адміністративних проваджень є провадження за заявами та скаргами громадян, який здійснюється органами прокуратури для виявлення законодавчих порушень, усунення порушень закону, поновлення порушених прав громадянина та притягнення винних осіб до відповідальності.

Слід вказати на те, що широка нормативно-правова база законодавства не приділяє достатньої уваги питанням забезпечення прав громадян-заявників під час розгляду їх звернень. Так, відповідно до ст. 18 Закону України «Про звернення громадян» громадянин, який звернувся з заявою чи скаргою до органів державної влади, місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, посадових осіб, має право особисто викласти аргументи особі, яка перевіряла заяву чи скаргу, та брати участь у перевірці поданої скарги чи заяви; знайомитися з матеріалами перевірки; висловлювати усно або письмово вимогу щодо дотримання таємниці розгляду скарги чи заяви; вимагати відшкодування збитків, якщо вони стали результатом порушень встановленого порядку розгляду звернень. Однак існують прогалини в можливості реалізації зазначених закріплених прав. Власне викладення аргументів відбувається лише у випадку прийому відповідною особою заявника; право участі заявника у перевірці поданого ним звернення має бути обмежене етичними, економічними та іншими факторами. Так, навряд чи можна задовольнити вимогу заявника забезпечити його участь у здійсненні перевірочних заходів в іншому населеному пункті; не може заявник брати участь в опитуванні особи, яка не погоджується дати пояснення у присутності інших осіб.

Прокурор повинен пам'ятати, що професійний підхід до розглянутого ним звернення і вирішення питання громадянина, буде залежати позитивний настрій до діяльності прокуратури в цілому.

5. Запровадження принципу «незалежності» в діяльність Ради прокурів України.

Згідно п. 1 ч. 9 ст. 71 Закону України «Про Прокуратуру», у разі, якщо Генеральний прокурор не погоджується з рекомендованою кандидатурою прийнятою вищим органом прокурорського самоврядування - Радою прокурорів України, він відмовляє у призначенні на посаду, і вносить на розгляд Ради прокурорів іншу кандидатуру. На мою думку, дана норма абсолютно перекреслює основну діяльність цього органу. Оскільки не зважаючи на будь-яке прийняте рішення Радою прокурорів України, Генеральний прокурор володіє правом відхилити будь-яку кандидатуру тільки задля того, щоб відповідну адміністративну посаду в прокуратурі обійняла особа за виключно його рішенням. Така норма не вписується у загальний підхід нового законодавства про прокуратуру щодо звуження повноважень, а отже і впливу генерального прокурора на формування прокурорського корпусу.

6. Впровадження звітування стосовно проведеної роботи кожного прокурора.

Гласність, відкритість та звітність є основними принципами які здатні сприяти підвищенню рівня довіри до прокурора та органів прокуратури в цілому. Звітування повинно здійснюватись кожним прокурором окремо. Як правило звітність відбувається стосовно роботи, здійсненої цілим управлінням державного органу, яке не являється показником роботи даних посадових осіб, а відображають загальну статистику і стан справ. Такий шлях до вдосконалення роботи прокурора є важливим, оскільки він здатен укріпити довіру громадян до діяльності прокуратури.

7. Пріоритет принципу верховенства права в діяльності прокурора.

Принцип верховенства права у діяльності прокуратури відображає суть її як правоохоронного та правозахисного органу. Досить часто в центр уваги своєї роботи прокурор ставить державу і закон, однак основним завданням його діяльності має бути захист людини, дотримання основоположних прав і свобод людини і громадянина, формування громадянського суспільства.